

[Hans Thyge Jacobsen.]

vende til Sikring for os selv mod de for Vekselvirkningen hemmende Følger, som opstaar dér, hvor Erhvervsudygtighed indtræder. Altsaa: Forsikringsprincippet træder klart og tydeligt frem som det, der er Virkelighedens Krav til os alle under de Samfundstilstande, som i Dag er vore.

Derfor har vi fra det konservative Folkepartis Side stillet Forslag baade her og andre Steder om Indførelse af en tvungen Folkeforsikring, og disse vore Forslag ligger nu atter paa Tingets Bord. Vort Lovforslags Hovedhensigt er at gøre opmærksom paa, hvorledes Tilstanden er, og hvad den kræver af fornuftig Lovgivning paa dette Omraade. Jeg kan ikke undlade at udtale, at de Mænd, som indenfor vort Parti særlig har været aktive, forekommer mig at have udført et baade stort og interesseret Arbejde, hvad enten det nu er det ærede Medlem Hr. Hendriksen eller Redaktør Ravnemose i Thisted. Det forekommer mig, at begge de to Mænd, som her særlig har været aktive, har Krav paa en Anerkendelse fra os alle, fordi de har rejst denne Tanke, peget paa denne Vej som Vejen fremad. Naar vort Forslag igen er stillet, er det, fordi vi gerne vil gøre opmærksom paa til alle Sider, at her vil vi med fuld Kraft være med i Arbejdet, her er vi inde paa et Omraade, hvor vore Tanker har fundet Udtryk, og hvor det forekommer os, at vi fra den højtærede Socialministers og fra Regeringens Side mærker en Imødekommenhed. Det forekommer os, at vi her ligesom mærker, at vi er ved at nærme os til hinanden i selve den til Grund liggende Forstaaelse af, hvorledes Lovgivningen bør indrettes. Det er ud fra de Tanker, som vore Forslag skal give det prægnante Udtryk for, at vi vil gaa til et loyalt Samarbejde med den højtærede Socialminister og med andre Partier for her at naa frem til et Resultat.

Og dette Arbejde synes mig ikke at se alt for haabløst ud, thi det Princip, som vi har gjort os til Talsmænd for, synes mig klart og tydeligt at være indeholdt i det af Regeringen nu forelagte Lovforslag om almindelig Folkeforsikring. Og jeg skal gerne erkende, at den højtærede Ministers Tanke om at lade Folkeforsikringen vokse naturligt, organisk frem af den alt bestaaende Syge- og Invalidforsikring er af en anderledes frugtbar Karakter end den Tanke, som var vor gennem de lange Tider: at vi vilde oprette en selvstændig Folkeforsikring ved Siden af den alt bestaaende Syge- og Invalidforsikring.

Jeg erkender, at her har den højtærede Socialminister vist en Vej frem, som er mere farbar, som lettere fører fremad mod Maalet end den Vej, vi havde peget paa. Naar de statsanerkendte Sygekasser, altsaa Sygeforsikringen for de i Sygekasselovens Forstand ubemidlede Personer, i 1922 allerede omfattede 82 pCt. af den adgangsberettigede Del af Befolkningen — det er det sidste nøjagtige Tal, man har —, og naar vi i Dag kan regne med, at Sygekasserne rummer i hvert Fald over 85 pCt. af den adgangsberettigede Del af Befolkningen — det er sikkert ikke for højt, naar vi i 1922 kunde regne med 82 pCt., men lad det nu være —, saa forekommer det mig, at vi her staar overfor en saa omfattende Forsikring, at herpaa maa der kunne bygges en omtrent effektiv Folkeforsikring. Efter de Beregninger, der ledsager den højtærede Ministers Forslag, og som jeg hverken paa dette eller paa andre Punkter skal forsøge at rejse nogen Tvivl om — jeg finder, at vi gør bedst i at holde os til de Beregninger og ikke til saadanne, som fremkommer i snart sagt hver anden Avis for Tiden —, vil, hvis Lovforslaget, som det her ligger, gennemføres, 95 pCt. af den ubemidlede Del af Befolkningen kunne paaregnes som Medlemmer af Sygeforsikringen, og dette vil udgøre 85 pCt. af hele Befolkningen. Altsaa, faar vi Lovforslaget gennemført, saa staar vi jo næsten ved Vejs Ende, saa er den Del af Befolkningen, som endnu ikke er Medlemmer af Folkeforsikringen, ca. 15 pCt., saa lille, at vi har Lov til at sige, at vi her til Lands har en Folkeforsikring, i hvert Fald hvad dens Omfang angaar. Jeg skal senere komme tilbage til, at efter min Opfattelse vil man kunne naa endnu videre her ved at inddrage ogsaa saadanne Borgere under Folkeforsikringen, som er forsikrede rent privat, i de private Sygeforsikringsselskaber, og jeg mener, dette skulde kunne lade sig gøre.

Inden jeg gaar over til at fremsætte nogle kritiske Bemærkninger til Lovforslaget — thi saadanne har jeg ogsaa —, vil jeg gerne gøre opmærksom paa et Afsnit af det, som forekommer mig at indeholde saadanne Muligheder for Fremskridt, som vi sjælden har set. Det er det Afsnit, hvor der foreslaas Iværksættelse af Helbredelsesforanstaltninger, Oplæringsforanstaltninger, Uddannelsesforanstaltninger for Invalidere og vanføre Personer. Det var en ret ringe Fantasi, forekommer det mig, der i 1921, da man begyndte paa Invalidelovgivningen i vort Land, besjælede Rigsdagen. Man tænkte sig den Gang ikke